

RAMÓN COLL I PUJOL

(1845-1915)

En el volum de l'any passat ens planyíem de la mort de dos companys de treball, joves encara; avui hem de doldre'ns de la del que fou mestre de gairebé tots nosaltres, quan al començ dels nostres estudis saludàrem amb admiració respectuosa la Fisiologia humana. Dues generacions d'estudiants passaren en els trenta vuit anys que D. Ramón Coll i Pujol explicà tal disciplina per la seva càtedra, al vell Col·legi del carrer del Carme de primer, de des l'any 1906 a la nova Facultat de Medicina: uns el conegueren jove encara, posseït de fervor d'apòstol, cantant amb paraula inflamada les glories d'una llei de ciència poc coneguda llavors entre nosaltres; d'altres el conegueren ja vell, amb la veu apagada i la salut precària, però amb la voluntat dels seus primers anys de professorat. Al costat seu es formaren alguns deixebles, mestres avui; fou sempre generós de son concell i facilità tot-hora el treball dels seus ajudants.

Bibliòfil intel·ligent i llegidor infadigable, aplegà molts volums, els més diversos; entre d'ells el sorprengué la mort. Fou home del seu temps amb les característiques de les gents del vuitcents, apassionat, erudit, home de paraula fàcil, veritable *gentleman* de jove, gairebé anacoreta de vell, amador de la seva Ciència i dels seus deixebles. Ell portà a Barcelona cap al 1878 la primera instal·lació de mètode gràfic que hi hagué; no fou un investigador, però en formà entre els seus alumnes. ¡Hi hagi per ell repòs!